کتابخانهٔ
مجلس شورای
اسلامی
۱۱

مجموعه ادبیه
۱۲۴۱۷
۸۵۵۹۷

۱۲۴۱۷
۸۵۵۹۷
مجموعه ادبیه

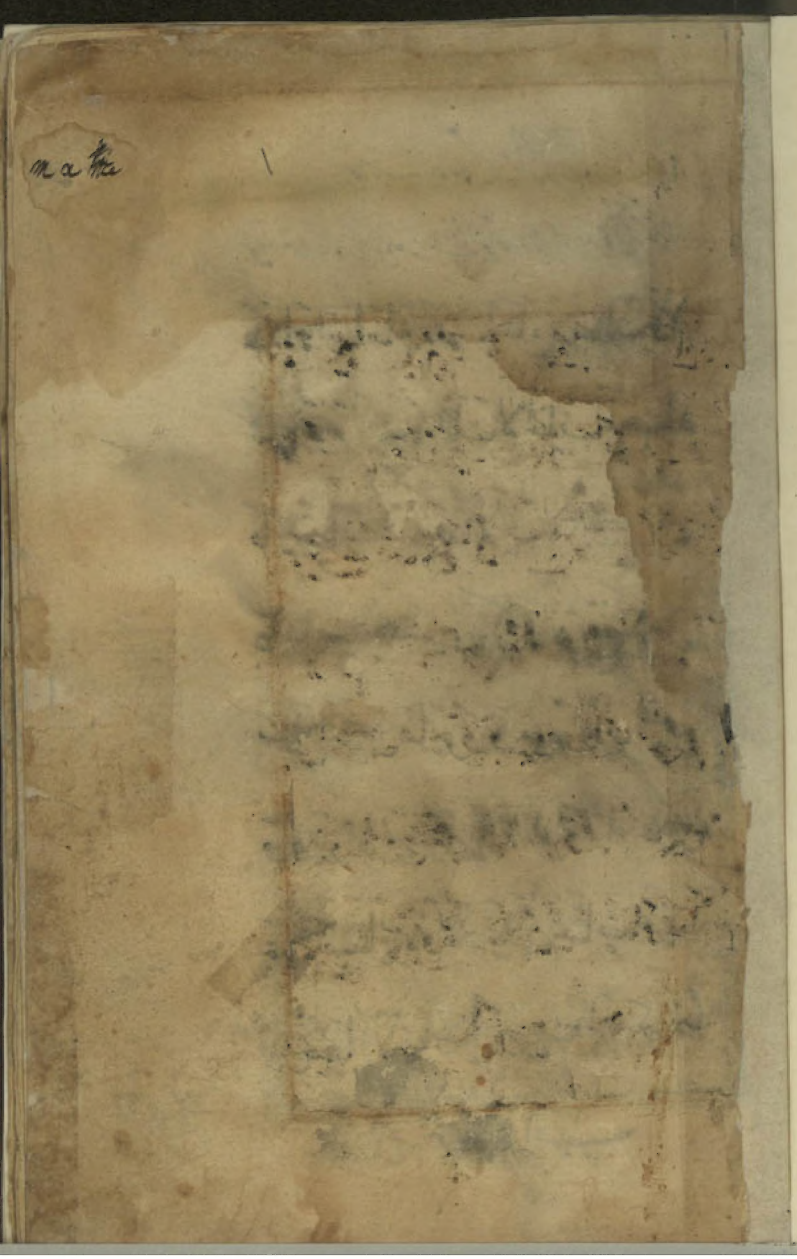

باید نصف شب برخیزد و دو رکعت نماز بگذارد و دعای ذیل را بخواند
چون بسجده رود و در عرض حاجت مطلب او را بر آن خواهد کرد انشاء الله تعالی

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ
عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

أَوْ يَتُوبَ أَوْ تُسْلِمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ
جاده افتاده ازا یا بگذاری بلوی بلا کسی را کوفع شر از او کرده
وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَ
او را رحم کرده و کاش میدانستم ای بزرگ من و
إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلَى وُجُوهٍ
خدای من و آقای من آیا تسلط خواهی کرد آتش را بر روهای
خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى أَلْسُنٍ
که افتاده اند نزد عظمت تو سجده کننده گان و بر زبانها
نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ
که گویا شده است بیگانگی تو راست گویان و بشکر تو
مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ
مدح گویان و بر دلها که اعتراف کرده اند بخداوندی تو
مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ
از روی یقین و بر خاطرها که احاطه کرده اند از دانش
بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحَ
بحق تو که گردیده اند باخضوع و بر عضوی چند

سَعَتْ إِلَى أَوْطَانٍ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً
گرسی گردوانه بسوی محلهای عبادت تو بطوع و رغبت

وَاشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً
واشارت کردانه بطلب امرزش تو ازروی اذعان نیت

مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا أَخْبَرَنَا
چنین گمان بتو وچنین خبر داده انه مارا

بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَ
بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار و

أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ
تو میدانی ناتوانی مرا انه کی از بلای

الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ
دنیا وعقوبتهای آن وانچه جاری درو دنیا از

الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذٰلِكَ
کروهات برا هل آن باانکه این

بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ
بلائی وناخوشیست کرانذکت سندن آن وکت بقای او

تَصِيرُ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ
کوتاهست مدت آن پس چگونه بتابم اورادن کن بلای

الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ
اخرت را وبزرگ شدن واقع شدن ناخوشیها کر

فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ
درانجا وحال انکه ان بلاییست که طولانیست مدتش ودایمست

مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ
اقامت آن وسبک نمیشود از اهل آن زیرا

لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ
کران نباشد مگر از غضب تو وانتقام کشیدن تو

وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمٰوَاتُ
وخشم تو وچنین امریست که نمیتوانند بر برابر آن بایستادن وقیام کردن آسمان

وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي
وزمین ای آقای من پس چگونه من تاب آورم

وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ
وحال انکه من بنده تو ام ناتوان وخوار وبمقدار

الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ بَيْنَ يَدَيْكَ الٰهِي وَ
تنگدست بشکسته گنده ای خدای من و
رَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَاَيِّ الْاُمُورِ
پروردگار من و آقای من و صاحب من برای که ام یک از امور
اِلَيْكَ اَشْكُو وَلِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَ
بسوی تو شکایت کنم و برای که ام یک بخروشم و
لِاَيِّهَا اَبْكِي لِاَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ اَمْ
بگریم یا برای عذاب دردناک و سختی آن یا
لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي
برای درازی بلا و مدت آن پس اگر بگردانی مرا
فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ اَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ
در عقوبتها با دشمنان خود و جمع کنی
بَيْنِي وَبَيْنَ اَهْلِ بَلَائِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي
میان من و میان اهل بلای خود و جدا افکنی میان من
وَبَيْنَ اَحِبَّائِكَ وَاَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا
و میان دوستان و اولیای خود بگرفتم ای

اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي
خدای من و آقای من و صاحب من و پروردگار من
صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ
صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم
عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ
بر مفارقت تو و گرفتم صبر کردم بر گرمی
نَارِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلَى
آتش تو پس چگونه صبر کنم بر محرومی از نظر بسوی
كَرَامَتِكَ اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النَّارِ
کرامتی تو یا چگونه ساکن شوم در آتش
وَرَجَائِي عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي
و حال آنکه امید من بود که عفو کنی از من پس بعزت تو ای آقای من
وَمَوْلَايَ اُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي
و صاحب اختیار من قسم میخورم براستی که اگر واگذاری مرا
نَاطِقًا لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِهَا
در آنجا خروشش برآورم بسوی تو میان اهل جهنم

ضَجِيجَ الْآمِلِينَ وَلَا صُرَاخَ
خروش امیدواران و ناله کنان بسوی تو
صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَا بُكَاءَ
فریاد فریادخواهان و گریه
بُكَاءَ الْخَاطِئِينَ وَلَا عَجِيجَ
گناهکاران و خروش
عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَلَا أَنِينَ
بر تو گریه کسانی که دوست خود را گم کرده باشند و ناله زار و بیقرار
أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا
کجائی تو ای دوست مومنان ای
غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ
نهایت آرزوی عارفان ای فریادرس
الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا حَبِيبَ قُلُوبِ
یاری جویان ای دوست دلهای
الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
راست گویان ای خداوند عالمیان
أَفَتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ
ایا بینا میبینی ترا یا میکنی تو را ای خدای من و بحمد تو سخنم

تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ
گوش میدهی در آنجا صدای بنده مسلمانی را که در زندان کرده
فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا
در آن او را بسبب مخالفت او و چشیده باشد مزه عذاب آنرا
بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا
بنافرمانیهای خود و بند کرده باشند او را در میان طبقات جهنم
بِجُرْمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ إِلَيْكَ
بجرم و جنایت او و او خروش میکند بسوی تو
ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ
خروش کسی که امیدوار رحمت تو باشد و ندا کند ترا
بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ
بزبان یکانه پرستان تو و توسل جوید
إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ
بسوی تو بپروردگاری تو ای آقای من پس چگونه
يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ
باقی ماند در عذاب و حال آنکه امیدوار است آنچه را پیش تو

مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

از بردباری تو ومهربانی تو ورحم کردن تو

أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ

یا چگونه او را بدرد آورد آنش واو امید دارد

فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ تُحْرِقُهُ لُهُبُهَا

فضل ترا ورحمت ترا یا چگونه بسوزد او را زبانه آنش

وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ

وتو شنوی صدای او را وبینی جای او را

أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ

یا چگونه مشتمل شود بر او زبانهای صاحب خود را او تو دانی

ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا

ناتوانی او را یا چگونه مضطرب باشد میان طبقات جهنم

وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تُزْجِرُهُ

وتو دانی راست گوئی او را یا چگونه زجر باید او را

زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ أَمْ كَيْفَ

زبانیه جهنم واو ندا کند تو را ای پروردگار من یا چگونه

يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ

باامید وفضل تو را در آزاد کردن او از جهنم خواهد که بگذارد

فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ

در آن دور است این حال ونه چنین است گمان ما بتو

وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ

ونشناخته شده است از فضل تو ونه شبیه است

لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَ

بانچه معامله کرده با آن دیگانه پرستان از نیکی تو و

إِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا

احسان تو پس بیقین قطع دارم که اگر نه آن بودی که

حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ

حکم کرده که عذاب کنی منکران خدا را هر آینه

وَقَضَيْتَهُ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ

وتقدیر کرده از جاوید در جهنم بودن دشمنان تو را او هر آینه

النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ

لِاَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لَكِنَّكَ

احدی را دران محلی قراری و نه جای اقامتی لکن تو

تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ اَقْسَمْتَ اَنْ

که مقدس است نامهای تو قسم یاد کرده که

تَمْلَاَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ

پر کنی جهنم را از کافران از جنیان و

النَّاسِ اَجْمَعِينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا

مردمان همه و آنکه همیشه بداری در جهنم

الْمُعَانِدِينَ وَاَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ

معاندان را و تو که بزرگ است ستایش تو گفته تو

مُبْتَدِءًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا

بسته آغازنده و بخشش کرده بمنت داون کرم کرده

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ

باکی گاسر که بود مومن مانند کسی که بود

فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي

فاسق نه اوی مانند ای الهی و ای آقای من

فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا

پس سوال میکنم از تو بمقدوری که مقدر کرده آن را

وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا

بحکمی که حتم کرده وحکم کرده بران

وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَهَا اَنْ تَهَبَ

وغالب شده بر کسی که ان حکم را جاری کرده انکه ببخشی

لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ

بمن درین شب و درین ساعت

كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ

همه جرمی که کرده ام انرا و همه گناهی

اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ

که مرتکب شده ام و همه کار بدی که پنهان کرده ام و هر

جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ

نادانی که بعمل اورده ام خواه پنهان کرده باشم و خواه آشکار و خواه

اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ

مخفی کرده باشم و خواه هویدا و همه بدی

أمرتَ بإثباتها الكرام الكاتبين
الذين وكلتهم بحفظ ما يكون
مني وجعلتهم شهودا علي مع جوارحي
وكنت أنت الرقيب علي من ورائهم
والشاهد لما خفي عنهم وبرحمتك
أخفيته وبفضلك ستر ورجوت أن توفر
حظي من كل خير تنزله أو إحسان
تفضله أو بر تنشره أو رزق تبسطه
أو ذنب تغفره أو خطاء تستر
يا رب يا رب يا رب يا إلهي وسيدي
ومولاي ومالك رقي يا من بيده
ناصيتي يا عليما بضري ومسكني
يا خبيرا بفقري وفاقتي يا رب يا رب
يا رب أسئلك بحقك وقدسك
وأعظم صفاتك وأسمائك أن تجعل
أوقاتي من الليل والنهار بذكرك

مَعْمُورَةٌ وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةٌ وَ

أَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةٌ حَتَّى تَكُونَ

أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وِرْدًا وَاحِدًا

وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي

يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ

أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى

خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزْمِ

جَوَانِحِي وَهَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ

وَالدَّوَامَ فِي الِاتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ

حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ

وَأُسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِينَ وَأَشْتَاقَ

إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ وَأَدْنُوَ مِنْكَ

دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ

وَأَجْتَمِعَ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ

كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ

عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَاَقْرِبْهُمْ
مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ
فَاِنَّهُ لَا يُنَالُ ذٰلِكَ اِلَّا بِفَضْلِكَ وَ
جُدْ لِيْ بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ
وَاحْفَظْنِيْ بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِيْ
بِذِكْرِكَ لَهِجًا وَقَلْبِيْ بِحُبِّكَ مُتَيَّمًا
وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجَابَتِكَ وَاَقِلْنِيْ
عَثْرَتِيْ وَاغْفِرْ زَلَّتِيْ فَاِنَّكَ قَضَيْتَ

عَلٰى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَاَمَرْتَهُمْ
بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجَابَةَ
فَاِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِيْ وَ
اِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِيْ فَبِعِزَّتِكَ
اسْتَجِبْ لِيْ دُعَائِيْ وَبَلِّغْنِيْ مُنَايَ
وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِيْ وَاكْفِنِيْ
شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْدَائِيْ يَا سَرِيْعَ
الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ اِلَّا الدُّعَاءَ

فَاتَتْ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنِ اسْمُهُ

دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ

غِنًى ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ

الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ

يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا

لَا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ

بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى رَسُولِهِ

وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

تَسْلِيمًا

بِحَمْدِهِ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

أَمَامِي وَفَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللهِ صَلَوَاتُ

اللهِ عَلَيْهَا فَوْقَ رَأْسِهِ وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٌّ

بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَصِيُّ رَسُولِ اللهِ صَلَوَاتُ اللهِ

وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ عَنْ يَمِينِي وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ

وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ وَجَعْفَرٌ وَمُوسَى وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ وَ

عَلِيٌّ وَالْحَسَنُ وَالْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ أَئِمَّتِي صَلَوَاتُ اللهِ

وسلامه عليهم عن شمائل وأبو ذر وسلمان
والمقداد وحذيفة وعمار وأصحاب رسول الله
رضي الله تعالى عنهم من ورائي والملائكة
عليهم السلام حولي والله ربي تعالى شأنه
وتقدست أسماؤه محيط بي وحافظي وحفيظي
والله من ورائهم محيط بل هو قرآن مجيد في
لوح محفوظ فالله خير حافظا وهو أرحم
الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم لا تخيب رجاء هو منوط بك
ولا تصفر كفاه ممدودة إليك ولا
تذل نفسا هي عزيزة عليك بمعرفتك
ولا تقذ عينا فتحتها بنعمتك ولا
تخرس لسانا عودته الثناء وكما كنت
أولا بالتفضل فكن أحرا بالإحسان

الناصية بيدك والوجه عان لك
الخير متوقع منك والصبر على كل حال
اليك البس في هذه الحوة الباترة
ثوب العصمة وحلني في تلك الباقية
بزينة الامن والسعادة وافطم نفسي
عن طلب العاجلة الزايلة واجرني
على العادة الفاضلة ولا تخجلني ممن
تكلله الى نفسه فالشقي من لم تتاجله

ودعا جنوده ✻ أيزابت

فالله خير حافظا وهو ارحم الراحمين
ان وليي الله الذي نزل الكتاب
وهو يتولى الصالحين ✻ فان تولوا
فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه
توكلت وهو رب العرش

ودعا العظيم ✻ أيزابت

اَصبحتُ بذمّةِ اللهِ وذِمامِ اَنبيائِهِ
وذِمامِ رُسلِهِ عليهِمُ السّلامُ وذِمّةِ
محمّدٍ صلّى اللهُ عليهِ وآلِهِ وذِمامِ
الاَوصياءِ عليهِمُ السّلامُ امنتُ
بِسِرّهِم وعَلانيَتِهِم وشاهِدِهِم
وغائِبِهِم واَشهدُ اَنّهُم فى علمِ
اللهِ وطاعتِهِ كَمُحَمّدٍ صلّى اللهُ

عليهِ وآلِهِ والسّلامُ عليهِم
دَرهَر روز سه مرتبه بخواند
حَسبِىَ اللهُ رَبّى اللهُ لا اِلهَ اِلّا
هُوَ عليهِ تَوَكّلتُ وهُوَ رَبُّ
العَرشِ العَظيمِ اينَت
اَللّهُمَّ بِكَ اَستَكفى شُرورَهُم
اَسئَلُكَ فى نُحورِهِم واَكفِنيهِم كَيفَ

مجلس شورای ملی
کتابخانه

شِئْتَ وَاَنّیٰ شِئْتَ بِحَوْلِ مِنْكَ

وَدُعَا قُوَّةٍ یَا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِیْنَ اٰمِیْن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ

وَدُعَا الْعَظِیْمِ اٰمِیْن

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی كُلِّ نِعْمَةٍ كَانَتْ

اَوْهِیَ كَائِنَةٌ